

Księga Daniela

Rozdział 12

1. W tym czasie stanie Mikael, wielki nadzorca, który jest wyznaczony dla twego ludu oraz nastanie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieją narody – aż do tego czasu. Lecz tego czasu będzie wybawiony twój lud; każdy, kto będzie znaleziony w Księgach. 2. Nadto obudzi się wielu z tych, co śpią w prochu ziemi; ci do życia wiecznego, a tamci na pohańbienie oraz wieczną odrazę. 3. A ci, co nauczają, będą świecić jak światło na niebie; zaś ci, którzy wielu przyprowadzają do sprawiedliwości – na wieki wieczne jak gwiazdy. 4. Lecz ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj zwój aż do wyznaczonego czasu. Wtedy wielu ich będzie krążyć, zatem i zrozumienie będzie wielkie. 5. Ja, Daniel, widziałem, że oto stali dwaj inni – jeden na brzegu rzeki z tej strony, a drugi na brzegu rzeki z tamtej. 6. Zatem powiedział do męża ubranego w białą len, który stał nad wodą tej rzeki: Po jakim czasie przyjdzie koniec tych dziwnych rzeczy? 7. Więc usłyszałem jak mąż, ubrany w białą len, który stał nad wodą owej rzeki, podniósł swoją prawicę i swą lewicę ku niebiosom i przysiągł przez Żyjącego na wieki, że to się wszystko wypełni po określonym czasie, określonych czasach i połowie, gdy zużyje siłę świętego ludu. 8. A kiedy to usłyszałem, lecz nie zrozumiałem, powiedziałem: Mój panie! Jaki będzie koniec tamtych? 9. Wtedy powiedział: Idź, Danielu! Bo te słowa są zamknięte i zapieczętowane, aż do końca czasu. 10. Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych; a bezbożni, będą czynić bezbożnie. Bo wszyscy bezbożni nie rozumieją – lecz mądrzy rozumieją. 11. Od czasu usunięcia stałej ofiary i zezwolenia na obrzydliwość spustoszenia upłynie tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dni. 12. Błogosławiony ten, który oczekuje i dosięgnie tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni. 13. Ale ty idź do swojego kresu; odpoczniesz oraz zostaniesz podniesiony w twym udziale przy końcu dni.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012